31/10/2019

Κρατώντας τεμάχια αμφίων του Αγίου Γεωργίου του Νεαπολίτου

/ Επικαιρότητα

ΗΜΑΣΤΑΝ ΕΚΕΙ.

ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕ, κατενώπιον Θεού, ότι, κατά τη διανομή των τεμαχίων αμφίων του Αγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου του Νεαπολίτου **ευωδίαζε ο τόπος, κατά κύματα,** εντός του Ιερού Ναού Αγίου Ευσταθίου Περισσού.

Στον Ιερό Ναό έλαβε χώρα Ιερά προεόρτιος Αγρυπνία, **κατά την 30η – 31η Οκτωβρίου 2019, όπου η Θεία Λειτουργία ετελέσθη επί του Ιερού Σκηνώματος του Αγίου Γεωργίου του Νεαπολίτου,** το οποίο ετέθη σε προσκύνηση και εμοιράσθησαν τεμάχια των Ιερών του Αμφίων.

Μετά το πέρας της Ιερας Αγρυπνίας, **σταθήκαμε επί της εισόδου του Ι.Ν. Αγίου Ευσταθίου Περισσού, αποθανατίζοντας επι των χειρών μας** την σπουδαία μεταμεσονύχτια ευλογία, την οποία σκοπεύουμε να φυλάξουμε επάνω μας και ως δώρο Θεού προς τους οικείους μας, για πάρα πολύ καιρό.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ – ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ "ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ" – ΦΩΤΟ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΡΟΥΛΗΣ – ΝΙΚΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

ΙΕΡΟ ΛΜΦΙΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΝΕΑΠΟΛΙΤΟΥ
news agency
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων
www.orthodoxianewsagency.gr

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ - Τοπική Αγιολογία ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο Άγιος Γεώργιος, ο νέος ιερομάρτυρας του Χριστού, έζησε στη Νεάπολη της Μικράς Ασίας (τουρκ. Νεβ-Σεχήρ) τον δέκατο όγδοο αιώνα. Ήταν ιερέας στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και υπηρετούσε με δικαιοσύνη και οσιότητα το ποίμνιο του ως αληθής λειτουργός του Υψίστου. Προικισμένος με τις αρετές της αγάπης και της πραότητας, της φιλαδελφίας και της ανεξικακίας, ταπεινός και άμεμπτος ήταν το στήριγμα και η παραμυθία των Ελλήνων χριστιανών που ζούσαν τότε κάτω από το ζυγό των Τούρκων. Ως επίγειος άγγελος ο θείος Γεώργιος υπηρετούσε με προθυμία τους συνανθρώπους του καλλιεργώντας τα θεία χαρίσματα και ευαρεστώντας τον Θεό.

Το έτος 1797 προσκλήθηκε στο χωριό Μαλακοπή -που βρισκόταν σε απόσταση έξι ωρών από τη Νεάπολη- για να ιερουργήσει σε κάποια μεγάλη γιορτή και να αγιάσει τους ευσεβείς χριστιανούς, γιατί ο ιερέας τους ήταν ασθενής ή, κατά τη γνώμη άλλων, κρυβόταν από τη μανία των Αγαρηνών. Ο γέροντας πια Γεώργιος αποδέχθηκε ευχαρίστως την πρόσκληση χωρίς να υπολογίσει την ταλαιπωρία και προπάντων τους κινδύνους.

Ανεβασμένος στο γαϊδουράκι του, καχεκτικός, πορευόταν πρόθυμος. Κόντευε πια στη Μαλακοπή, όταν ξαφνικά στη θέση « Κομπιά Ντερέ», δηλαδή «ρεματιά» δέχθηκε την άγρια επίθεση Τούρκων βοσκών, οι οποίοι έπεσαν επάνω του εξαγριωμένοι και με απερίγραπτη μανία. Τον λήστεψαν, τον γύμνωσαν και, τέλος του έδωσαν μαρτυρικό θάνατο αποκόπτοντας την τιμία κεφαλή του. Το σώμα του, γυμνό και ματωμένο, μαζί με το κεφάλι κατέληξαν σε παρακείμενο φαράγγι, η ψυχή όμως πέταξε κοντά στον Κύριον της για να την κατατάξει στους Οσίους και τους Ιερομάρτυρες.

Πέρασαν τέσσερις ημέρες χωρίς ο Άγιος ιερέας να εμφανισθεί στη Μαλακοπή, αλλά ούτε να επιστρέψει στη Νεάπολη. Ανήσυχοι οι Νεαπολίτες βγήκαν σε αναζήτησή του.Βρήκαν το άγιο σώμα του και την τιμία κεφαλή και θρηνώντας και κλαίγοντας για τον σκληρό θάνατο του ποιμένα τους τον κήδευσαν επιτόπου βιαστικά, φοβούμενοι τη μανία των Αγαρηνών. Πάνω στον τάφο μια πέτρα έφερε την απλή επιγραφή : «Ιερεύς Γεώργιος».

Πέρασε έτσι αρκετός καιρός, όταν μια νύκτα ο άγιος ιερομάρτυς εμφανίζεται σε όραμα σε μια ευλαβή χήρα διηγούμενος τα όσα συνέβησαν και προτρέποντάς την να ενημερώσει τη Δημογεροντία, για να φροντίσουν να τον βρουν στην τοποθεσία όπου είχε ταφεί. Η γυναίκα δεν έδωσε σημασία, όταν όμως έπειτα από λίγες μέρες το όνειρο επαναλήφθηκε, έντρομη έπραξε όσα της ζήτησε ο άγιος. Δίχως αναβολή οι ευσεβείς Νεαπολίτες με επικεφαλής τον ιερέα τους, ονόματι Νεόφυτο, γιο του επίσης ιερέα Βασιλείου, συνεφημερίου του αγίου, σπεύδουν και ανασκάπτουν τον

πρόχειρο εκείνο τάφο. Ω, του θαύματος! Το λείψανο του Αγίου υπάρχει σώο και ακέραιο διαχέοντας ουράνια ευωδία και Χάρη! Αφού το προσκύνησαν με ευλάβεια και δέος, το τοποθέτησαν σε ξύλινη λάρνακα και το μετέφεραν στην οικία του π. Νεοφύτου όπου, κατά την επιθυμία του ίδιου του Αγίου, φυλασσόταν σε ένα κελί.

Εκεί προσέρχονταν πάρα πολλοί, ντόπιοι και ξένοι, για να προσκυνήσουν τον Άγιο και να λάβουν αγιασμό από το σεπτό λείψανό του. Αρχίζουν να τελούνται θαύματα. Ασθένειες και αναπηρίες θεραπεύονται, άτεκνοι αποκτούν παιδιά, ψυχικά νοσήματα εξαφανίζονται, ακόμη και για ανομβρία καταφεύγουν στον Άγιο οι Νεαπολίτες, για να δουν σε λίγη ώρα την ευλογημένη βροχή να πέφτει δυνατή. Όλοι ομολογούσαν πόσο θαυματουργός αναδείχτηκε ο Άγιος Γεώργιος!

Το 1924, με την ανταλλαγή των πληθυσμών, αναχώρησαν και οι Έλληνες της Καππαδοκ ίας για την ελεύθερη Ελλάδα παίρνοντας ο καθένας μαζί του ό,τι θεωρούσε πολυτιμότερο. Ο τότε εφημέριος του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος, θεωρώντας πρώτο του καθήκον την ασφαλή μεταφορά του θαυματουργού και άφθαρτου λειψάνου του Αγίου Γεωργίου, το μετέφερε από την παραλία της Μερσίνης με ατμόπλοιο στην Αττική. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού είχε μεγάλη θαλασσοταραχή, η οποία όμως κόπασε με θαύμα του Αγίου.

Στην Αττική το ιερό λείψανο παραδόθηκε στους Νεαπολίτες, οι οποίοι το τοποθέτησαν με ευλάβεια στον Ιερό Ναό του Αγίου Ευσταθίου στη Νέα Νεάπολη του Περισσού. Από τότε άπειρα είναι τα θαύματα και οι ιάσεις που ενεργεί ο Άγιος Γεώργιος σε όσους με πίστη επικαλούνται το όνομά του.

Από τις 2-11-1999, κατόπιν παρακλήσεως του Α΄ Μητροπολίτη κ.κ. Διονυσίου και ευγενούς παραχωρήσεως του Σεβασ. Μητροπολίτη Τριφυλίας και Ολυμπίας κ.κ. Στεφάνου, τεμάχιο του ιερού λειψάνου του Αγίου είναι θησαυρισμένο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Νεαπόλεως, για μόνιμη ευλογία του χριστεπώνυμου πληρώματος της Ιεράς Μητροπόλεως. Η μνήμη του Αγίου Γεωργίου του Νεαπολίτη τιμάται στις 3 Νοεμβρίου.